Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 1989–1990

21 184

Wijziging van de Wet vereenvoudiging tariefstructuur en aftrekposten in de loon- en inkomstenbelasting, de Wet invoering en aanvulling van de vereenvoudiging van de tariefstructuur in de loon- en inkomstenbelasting en wijziging van de regeling betreffende aftrekposten en de wet op de inkomstenbelasting 1964

Nr. 11 Herdruk

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 28 november 1989

Tijdens de uitgebreide commissievergadering op 22 november 1989 van de bijzondere commissie Wet vereenvoudiging van de loon- en inkomstenbelasting heeft de heer Vermeend bij de behandeling van het wetsvoorstel tot herstel van enige feitelijke onvolkomenheden in de fiscale Oort-wetten (Kamerstukken 21 184) een regeling bepleit ter voorkoming van dubbele overhevelingstoeslag bij twee of meer dienstbetrekkingen. De Staatssecretaris van Financiën heeft bij die gelegenheid toegezegd dat deze vraag schriftelijk door mij zou worden beantwoord. Ter voldoening aan deze toezegging doe ik u hierbij mijn antwoord op deze vraag toekomen.

Op een op 17 juli 1989 aan u toegezonden notitie (Kamerstukken 20 855, nr. 30) is destijds uitvoerig ingegaan op de voors en tegens van een eventuele samenstellingsregeling ter voorkoming van de betaling van een bovenmaximale overhevelingstoeslag. In die notitie is onder meer gesteld, dat de problematiek van de overcompensatie zich voornamelijk voordoet in situaties waarin loon wordt ontvangen uit twee of meer dienstbetrekkingen. Van overcompensatie is uitsluitend sprake in die gevallen waarin het totale inkomen hoger is dan f 66 850, zijnde het premiemaximum in de vóór-Oortse situatie.

Een regeling ter voorkoming van betaling van bovenmaximale overhevelingstoeslag bij twee of meer dienstbetrekkingen acht ik ongewenst. De overhevelingstoeslag is bedoeld om de Oort-operatie loonkostenneutraal voor de werkgever te laten verlopen. Een regeling als door de heer Vermeend bepleit zou een inbreuk op deze loonkostenneutraliteit betekenen. Er zou dan immers dwingend worden voorgeschreven dat een werkgever minder of geen overhevelingstoeslag toekent dan hij in de

915465F
ISSN 0921 - 7371
SDU uitgeverij 's-Gravenhage 1989

vóór-Oortse situatie aan premies ingevolge de AAW en de AWBZ verschuldigd is. Voorts dient te worden bedacht dat zo'n regeling, indien al mogelijk, zeer ingewikkeld zal zijn en een intensieve gegevensuitwisseling tussen werkgevers zou vergen met alle gevolgen van dien voor de privacy van de werknemer. Verder zal de werknemer met meerdere dienstbetrekkingen verplicht moeten worden aan zijn werkgevers het bestaan van andere werkgevers (met naam en toenaam), alsmede de hoogte van zijn loon mee te delen. Uit een oogpunt van concurrentieoverwegingen kan hiertegen bezwaar bestaan. Daarnaast zou onder meer moeten worden geregeld welke werkgever het voordeel krijgt van de minder toe te kennen overhevelingstoeslag. De daarmee gepaard gaande administratieve lastenverzwaring staat in geen verhouding tot de doelstelling die daarmee wordt beoogd.

Tenslotte zij er nog op gewezen, dat het na 1 januari 1990 kunstmatig splitsen van een dienstbetrekking met een loon boven de huidige premiegrens volksverzekeringen in twee dienstbetrekkingen een loonkostenstijging bij de werkgever veroorzaakt in de vorm van een stijging van de overhevelingstoeslag. De werkgever zal om een dergelijke niet beoogde loonstijging te voorkomen, dan ook niet willen meewerken aan een kunstmatig splitsen in twee dienstbetrekkingen.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
E. ter Veld